

[Svend Aukøn]

Jeg har talt om vor erhvervspolitik. Med hensyn til uddannelse er det glædeligt, at det er lykkedes at skaffe flere pladser gennem to aftaler med KV-regeringen. Jeg håber, at ministrene sagt i al venlighed vil leve bedre op til disse aftaler, end man sidste år levede op til aftalen om praktikpladsgarantien. De pladser skal selvfølgelig skaffes.

Alligevel frygter jeg, at vi vil stå over for et kæmpeproblem her til sommer, når tusindvis af unge kommer ud af skolesystemet og der ikke er uddannelsespladser til dem. Vi vil gerne tage et nyt initiativ i Socialdemokratiet og få en drøftelse mellem partierne og med regeringen i Folketingets Uddannelsesudvalg for at skaffe de mange tusinde ekstra pladser frem. I alt fald synes vi ikke, det er særlig kløgtigt, som regeringen gør det, at sige nej til de unge, der har lyst til uddannelse, og derefter bruge en masse penge på at aktivere de samme unge, når de omsider på grund af mangel på uddannelsespladser er kommet over på kontanthjælp. Så hurtigt som muligt må vi af med adgangsbegrænsningerne.

For de voksne er der behov for en ret til videreuddannelse og en generel støtteordning, f.eks. uddannelsesdagpenge, for at give ikke mindst dem med den korte uddannelse en chance for videreuddannelse.

Vi tror også, det vil være en god idé at åbne skolerne og bruge lærerne til de voksnes dygtiggørelse frem for at lukke skolerne og afskedige eller førtidspensionere lærerne. Det er meningsløs politik. De tomme folkeskoler kunne sagtens blive gode efterskoler for de voksne.

Hvad angår skabelsen af varige arbejdspladser i lokalsamfundet, gennemførtes i begyndelsen af 1980'erne en fornuftig lovgivning, der desværre blev afskaffet, da den skulle begynde at virke. Jeg tænker selvfølgelig på loven om jobskabelse. Efter vores opfattelse er det langt bedre at bruge pengene til gode, varige job end til dagpenge og kontanthjælp.

Arbejdsløsheden er menneskeskabt. Det er en katastrofe, men det er ikke nogen naturkatastrofe. Derfor står det naturligvis i menneskers magt at fjerne arbejdsløsheden.

Når statsministeren siger, at arbejdsløshed har man jo i hele EF, så har han ret, men det er alligevel karakteristisk, at den danske arbejdsløshed er dobbelt så høj som gennemsnittet i de øvrige nordiske lande og 50 pct. højere, end

den er i den del af det nye Tyskland, som tidligere var Forbundsrepublikken.

Næst efter arbejdsløsheden er trygheden den største udfordring til os alle. Det er vigtigt midt i talen om forandring og omstilling, at vi aldrig glemmer at tale om tryghed. Jeg vil nævne tre områder: trygheden for de ældre, så de kan få en ordentlig økonomi og et godt liv, god støtte, når de er raske, og pleje, når de er syge. Jeg frygter, hvad der vil ske ude i danske kommuner i forbindelse med budgetterne, hvis ikke vi får klaret problemet med eksempelvis yderligere nedskæringer på hjemmehjælpsområdet forinden.

Glem heller ikke, at de lange ventelister eller de lange ventetider på sygehusene og de mange forsøg fra regeringens side på at få højere patientbetaling til medicin ikke mindst går ud over de ældre.

Må jeg i øvrigt kraftigt advare imod, at man indfører patientbetaling ved lægebesøg som følge af den konflikt med lægerne, som truede, men som vi alle håber nu er overstået. Det må ikke, det skal ikke være pengene, der bestemmer, hvem der skal behandles i Danmark.

Når det er sagt, vil jeg gerne sige, at det er overraskende for Socialdemokratiet, at regeringen i disse forhandlinger prøvede at smugle patientbetaling i forhold til de syge ind ad bagdøren.

Det er også overraskende for os, at man mener, der er penge til at bevilge et beløb, som Sygesikringens Forhandlingsudvalg har beregnet går op til næsten 100.000 kr. pr. læge mere end det, Sygesikringens Forhandlingsudvalg tidligere har tilbudt. Vi under alle sammen læger gode vilkår, som vi under alle andre mennesker gode vilkår, men det er svært for folk med lave indtægter i dette land at forstå, at det er rimeligt at starte med at give dem, der i forvejen har det godt, meget store indtægtsforbedringer.

Det andet område, jeg skal omtale, er tryghed for børnene. Vi er glade for den børnepakke, der er blevet vedtaget. Vi mener, vi har bidraget til, at det blev en god børnepakke, navnlig når det drejer sig om problemet med de dyre institutioner. Men vi har altså et problem med ventelister. Op til 50.000 børn vil snart ikke kunne få en institutionsplads. Vi har tidligere påvist, at det er muligt at spare skatte kroner ved at sætte flere pædagoger i arbejde og dermed nedbringe ventelisterne.